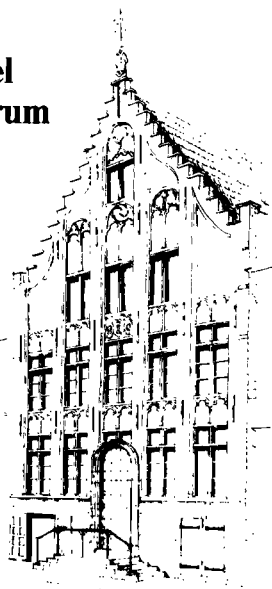

De Gekroonde Laars

Socio-cultureel
ontmoetingscentrum

Fijn
om er
te zijn

Kredietbank,
Steenstraat 40, Brugge

Voor meer informatie over
tentoonstellingen en vergaderingen
Tel.: 050 / 44.46.54

Prijs : 20 fr

1989 DMS
1989 DMS

■ OPEN MONUMENTENDAG ■
■ OPEN MONUMENTENDAG ■
■ OPEN MONUMENTENDAG ■
■ OPEN MONUMENTENDAG ■

OPEN
MONUMENTEN
DAG

STAD BRUGGE
EZELSTRAATKWARTIER

10 SEPTEMBER 1989

een initiatief van de Stuurgroep
Open Monumentendag

Ezelstraatkwartier en omgeving

Een minder bekend en daarom ook minder bemind deel van de Brugse binnenstad is het Ezelstraatkwartier en zijn onmiddellijke omgeving. Daarom deze beknopte gids, opgesteld n.a.v. de eerste Open Monumentendag in Vlaanderen op zondag 10 september 1989, om het publiek met de monumenten en bezienswaardigheden van deze wijk te laten kennismaken. Onze wandeling start aan de stadsschouwburg en eindigt aan de Ezelpoort.

1

De Stadsschouwburg

In 1867 wordt een middeleeuws huizenblok gesloopt om plaats te ruimen voor een stadsschouwburg. Het was reeds lang een wens van zowel het toenmalige liberale stadsbestuur als van de vroege promotors van het toerisme in Brugge om een prestigieus gebouw op te richten. Door bemiddeling van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen wordt het ontwerp aan de Brusselse architect Gustave Saintenoy toevertrouwd. De buitengevels worden in een sobere neoklassieke stijl opgetrokken maar het interieur wordt in een rijke eclectische stijl opgesmukt. Het is het enige openbare gebouw in Brugge in deze architectuurstijl. In dezelfde periode komt een nieuwe bouwstijl in de mode : de neogotiek. Monumentale gebouwen worden dan in deze nieuwe stijl opgetrokken, zoals bijvoorbeeld het Provinciaal Hof op de Markt (1887-1890).

2

Het vroegere Beursplein

Het oorspronkelijke pleinkarakter ging teloor bij de bouw van de stadsschouwburg in 1867-1869. Dit plein was in de middeleeuwen het economische hart van de stad. Rond het huis van de familie van der Beurze (nu Vlamingstraat 35), vanaf 1450 als woonhuis en wisselkantoor gebruikt, vestigen zich afgevaardigden van verschillende Italiaanse naties. Deze natiehuizen werden zowel als opslagplaats

en als vergaderruimte gebruikt. Vóór dit huis en op het plein spelen zich belangrijke financiële transacties af. De familie van der Beurze gaf haar naam aan de moderne instelling van de beurs. Vlamingstraat 35 is een bakstenen schermgevel die in 1947 grotendeels is gereconstrueerd.

Vlamingstraat 33 was het natiehuis van de kooplieden van Genua. Dit gebouw is in 1399 opgetrokken. In de 16de eeuw wordt het gebruikt door de wevers van de saaijverheid, vandaar de nog veelvuldig gebruikte naam Saaihalle. Naast de Genuezen verbleven op hetzelfde plein ook nog de Venetianen en de Florentijnen (nu Academiestraat 1). Oorspronkelijk had de Genuese Loge een gekanteelde schermgevel. Het bovendeel is echter in het begin van de 18de eeuw omgevormd tot een klokgevel. De gevel is opgetrokken uit kalkzandsteen, een duur bouw materiaal dat in de late middeleeuwen en ook nadien nog uitsluitend voor de prestigieuze natiehuizen, herenhuizen en belangrijke openbare gebouwen wordt aangewend. Boven de laatgotische ingang is het boogveld versierd met een (vernieuwd) beeldhouwwerk, dat het gevecht van Sint-Joris met de draak voorstelt (Sint-Joris is de patroonheilige van de stad Genua), en naast de poort is het wapen van Genua afgebeeld. De verdieping heeft een groot spitsboogvenster en een spitsboognis elk door drie stijlen verdeeld en met rijk maaswerk versierd. De uitkragende gootmuur van de zijgevel rust op een gebeeldhouwde lijst met bladmotieven. De consul van Genua woonde in het aanpalende huis in de Grauwwerkersstraat. Het consulaat dateert van 1441. De indrukwekkende bovenzaal van de Genuese Loge kan worden bezocht. De Saaihalle is een beschermd monument (K.B. 15 maart 1951).

3

Grauwwerkersstraat 2-4 – de cleene Beurze

Deze vernieuwde gevel is het resultaat van een boeiende restauratie-ingreep uitgevoerd in 1982-1985.

Je ziet duidelijk dat de gevel oude en nieuwe elementen bevat. Tijdens de strenge winter 1961-1962 kwam van de vroegere gevels pleisterwerk los, waardoor oude fragmenten in Doornikse kalksteen vrijkwamen.

Bij de aanvang van de verbouwingswerken in 1982 vindt men nog verscheidene delen terug. Op basis van de in situ ontdekte en de vermetselde kalkstenen elementen heeft men de benedengevel gereconstrueerd. De twee spitsbooggingangen met gotische profileringen en de vensters met middenzuilen met knopkapitelen vertonen duidelijk de invloed van de Scheldegotische of Doornikse

stijl, die in de 13de en 14de eeuw in Vlaanderen wordt toegepast, zowel bij burgerlijke als kerkelijke gebouwen. Bij de reconstructie is nauwlettend een onderscheid gemaakt tussen de authentieke fragmenten en de aangevulde delen : de middeleeuwse stukken zijn in Doornikse kalksteen terwijl de nieuwe delen in blauwe hardsteen van Ecaussines zijn gehouwen, zodat men blijvend het verschil kan zien tussen het oude en het nieuwe.

De bakstenen bovenbouw is totaal vernieuwd, met doorlopend lijstwerk op basis van teruggevonden sporen in de hoekkettingen. De ramen in rood gelakt aluminium en de metalen middenstijlen in de bovenvensters roepen het oude venstertype op, doch zijn eigentijds opgevat, zonder te vervallen in een historiserende vormgeving.

4

Karkaswoningen in de Grauwwerkersstraat

Vanaf de jaren zeventig heeft het Brugs stadsbestuur meerdere initiatieven genomen op gebied van de stadsvernieuwing.

Huisrestauraties zijn daar een belangrijk onderdeel van. Om de uiteindelijke kostprijs van ingrijpende restauratiewerken te drukken wordt een nieuw initiatief uitgedokt : de zogenaamde „karkasrestauratie“. De overheid restaureert enkel gevels en bedakingen, alsook de inwendige constructieve elementen en laat de eindafwerking en de uitrusting over aan de nieuwe eigenaar. Een goede uitvoering van de eigenlijke restauratiewerken wordt aldus gewaarborgd. Deze karkaswoningen worden openbaar verkocht, waardoor de mogelijkheid wordt geschapen een rollend fonds te creëren om te investeren in andere projecten. De woningen Grauwwerkersstraat 2-4, 8, 12 en 13 zijn hiervan goede voorbeelden.

5

Naaldenstraat 19, Het Hof van Bladelin

Het herenhuis en de kapel zijn te bezichtigen vanaf 10u15. In de voormiddag kan men om 10u30 en 11u15 en in de namiddag om 14u, 15u, 16u en 17u een geleid bezoek volgen.

Dit grote herenhuis is gebouwd in de eerste helft van de 15de eeuw in opdracht van Pieter Bladelin, Heer van Middelburg en schatmeester van Filips de Goede. Een deel van het dwarsgebouw met de hoge traptoren dateert nog uit die eerste bouwperiode. In 1466 wordt het huis eigendom van de familie de Medici uit Firenze die er een bankfiliaal inricht en het huis aanzienlijk uitbreidt. In het interieur herinneren balksleutels en consoles aan de families Bladelin en de Medici.

Boven de ingang zit een kleurrijke beeldnis.

In 1987 is deze neogotische nis, met de afbeelding van Pieter Bladelin knielend voor een Madonna met kind, hersteld en opnieuw gepolychromeerd.

Via het poortgebouw komt men op een sfeervolle binnenkoer met aan de zijde van de hoofdvleugel een galerij.

In de hoek van de hoofdvleugel en het poortgebouw zien we een ronde traptoren. In de galerij is nog één gewelfvlak 15de-eeuws. De ribben van het vierzijdige kruisribbengewelf rusten op consoles. Twee van deze consoles zijn versierd, met een vrouw en een hondje (de trouw) en met Alphege (aartsbisschop van Canterbury, als symbool van eerlijkheid).

Op de binnengevel van het poortgebouw zien we twee 15de-eeuwse medaillons met in halfreliëf de portretbustes van Lorenzo de Medici en Clara Orsini. Deze krachtige portretten zijn in 1988 gerestaureerd.

In 1829 verwerft priester Leon de Foere dit complex en sticht er een kantschool. Nu is er een rustoord ingericht, geleid door de zusters van O.-L.-Vrouw Hemelvaart.

Als politicus speelde L. de Foere een opmerkelijke rol bij de vorming van de constitutionele monarchie van België.

In het Hof van Bladelin bezoeken we twee benedenzalen. De zaal aan de tuinzijde kwam tot stand bij de uitbreiding toen de familie de Medici deze herenwoning in eigendom had. De eiken zoldering is versierd met balksleutels met de wapenschilden van deze familie en van de toenmalige graaf van Vlaanderen Filips de Goede, alsook de respectievelijke wapenspreuken „Semper” en „Monjoye”.

Daarnaast bevindt zich een tweede salon, versierd met wandschilderijen afkomstig uit het Hof van Miraumont. Het zijn kopieën van de fresco's van de „Sale di Constantino” die zich in de stansen in het Vaticaan bevinden, daar geschilderd tussen 1517 en 1524 door de school van Rafaël. Ze stellen de verheerlijking van de kerk en de overwinning van het kristendom op het heidendom voor. De maker van deze kopieën is niet gekend.

In deze ruimte zien we een schouw in Lodewijk XIV-stijl, waarin zich een kleinere schouw in Lodewijk XVI-stijl bevindt : een zeldzame combinatie.

We bezoeken nog een kapel, toegankelijk vanuit de Medici-zaal. Deze zeer verfijnde classicistische kloosterkapel is tussen 1829 en 1832 gebouwd door de Brugse bouwmeester Cools en is geïnspireerd op Sint-Agnes-buitendemuren in Rome.

De middenbeuk is overwelfd met een tongewelf, versierd met cassetten, waarin rozetten voor een sterk ritmisch effect zorgen. Boven de zijbeuken bevindt zich een langs drie zijden doorlopende galerij, ondersteund door Toscaanse zuilen, en met een borstwering met koperen balusters gemaakt door de Brugse klokkengieter Dumery. Aan beide zijden van het altaar zijn twee marmeren engelen opgesteld. Ze zijn van de hand van Laurent Delvaux, één van de belangrijkste beeldhouwers in de Oostenrijkse Nederlanden, en zijn afkomstig uit de hofkapel van Gouverneur-Generaal Karel van Lotharingen in Brussel.

De grisailles boven het altaar, met afbeeldingen van de drie goddelijke deugden, zijn van de Gentse schilder Paelinck. Dit ensemble in classicistische stijl is zeldzaam voor Brugge.

Het Hof van Bladelin is een beschermd monument (K.B. 9 juli 1974).

6

Naaldenstraat 7, Het Hof van Gistel

Dit grote herenhuis met een langsvleugel op de Naaldenstraat en een ronde traptoren aan de achterzijde is in 1444 gebouwd in opdracht van Antoine de Bourbon, hertog van Vendôme en heer van Gistel. De heren van Gistel spelen in het middeleeuwse Brugge een belangrijke rol als inners van tolgeden op alle vreemde waren die de stad binnenkomen.

Een deel van de huidige constructie – de kelders en de ronde bakstenen toren – dateert nog uit de eerste bouwperiode.

De straatvleugel heeft de aanzienlijke lengte van meer dan 22 m. en telt negen traveeën op de begane grond en zeven op de verdieping. De barokke ingang bevindt zich in de derde travee. Deze vleugel dateert uit de 16de eeuw. Achteraan werd in de 17de eeuw nog een vleugel bijgevoegd.

Het is belangrijk de aandacht te vestigen op de traptoren. Traptorens komen voor bij belangrijke herenhuizen en waren ontegensprekelijk het symbool van de macht en het aanzien van de rijke bewoner.

In de Brugse binnenstad zijn nog ongeveer twintig traptorens geheel of gedeeltelijk bewaard. In de 16de eeuw waren er meer dan vijftig, bijna alle geconcentreerd in het economische hart van de stad.

Het Hof van Gistel is een beschermd monument (K.B. 9 juli 1974).

Boterhuis

Tussen de Naaldenstraat en de Sint-Jakobsstraat is een gebouw dwars over de straat gebouwd. Aan de noordkant is het geflankeerd door een ronde traptoren. Dit gebouw sluit aan bij een woonhuis, daterend uit de 16de eeuw. De Stad Brugge restaureerde het pand in 1986 en splitste het op in drie wooneenheden.

Sint-Jakobsstraat 23, het huis van Borsele

Het 18de-eeuwse herenhuis is door een natuurstenen muur en een voorpleintje van de straat gescheiden. De tuingevel van deze woning, nu gebruikt als muziekconservatorium van de Stad Brugge, is vrij uniek voor het Brugse architectuurpatrimonium.

De gevel is opgetrokken in Brabantse zandsteen en telt een middenvleugel van zeven traveeën en twee loodrecht op elkaar aansluitende zijvleugels van één travee. Op deze zijvleugels merken we cartouches met het wapenschild van de familie van Borsele op.

Het was zonder twijfel de bedoeling deze gevel te bepleisteren. Door het feit dat dit niet gebeurde en dat tevens de gevel naar het westen is georiënteerd, is de kalkzandsteen aanzienlijk verweerd.

Enkele jaren terug is op initiatief van het stadsbestuur de gevel gereinigd en geconsolideerd d.m.v. chemische steenverharders, zodat verdere verwerking wordt afgeremd.

De ingang in blauwe hardsteen is benadrukt door zuilen met Ionische kapitelen. Op die ingang komen steenhouwersmerken voor. Veelal werden blauwstenen bouwonderdelen rechtstreeks in de groeven van Ecaussines, Feluy en Arquennes in Henegouwen gehouwen. Als identificatie-tekens worden veelal steenhouwersmerken aangebracht. Het huis van Borsele is een beschermd monument (K.B. 9 juli 1974).

Sint-Jakobsstraat 41 – Hotel Navarra

Het hotelcomplex heeft een voorplein, toegankelijk langs een sierlijk gietijzeren hek uit de 19de eeuw. De linker-vleugel, palend aan de straatzijde, dateert van 1842, terwijl de vleugel aan het voorplein een 18de- en 19de eeuwse verbouwing is van een oudere constructie. De geschiedenis gaat zeker terug tot omstreeks 1600, toen Don Juan de Peralta, consul van Navarra, een nieuw huis laat optrekken. In 1720 wordt het omgebouwd tot „Hôtel des Courtiers”, later „Le Grand Hôtel du Commerce”. Keizer Jozef II logeert hier in 1781, toen hij Brugge bezoekt op zijn doorreis door de Nederlanden.

In 1985 is het gebouw gerenoveerd als hotel. De gevels en enkele waardevolle interieurelementen zijn hersteld met stadstoelage.

Sint-Jakobsstraat 50-56

Op deze plaats verbreedt men in 1902 de straat, waardoor oude panden gesloopt worden en drie nieuwe huizen tot stand komen, met trapgevels in neo-Brugse stijl. De ontwerpen zijn van de toenmalige stadsarchitect Charles de Wulf. De huisnamen zijn in cartouches gebeiteld : „In de Wulf”, „De Swaen” en „St.Jakobs”.

Sint-Jakobskerk

De kerk is op deze open monumentendag enkel te bezichtigen van 14u tot 17u45.

De driebeukige basilicale kerk is door meerdere bouwfases in zijn huidige vorm tot stand gekomen.

Het benedengedeelte van de grote vierkante, bakstenen toren dateert uit de 13de eeuw en was de vieringtoren van een eenbeukige kruiskerk. Van deze oudste bouwperiode resten nog elementen in de noordelijke zijbeuk en in het koor aan die zijde, o.m. de vieringpijlers in Doornikse kalksteen met kapitelen voorzien van een dubbele rij haken, getuigend van een laat-Romaanse vormgeving. In de

tweede helft van de 15de eeuw wordt de kerk aanzienlijk uitgebreid aan de zuid- en westzijde, zodat een driebeukige kerk met drie koren tot stand komt. De stenen kruisribbengewelven worden in 1691-1692 aangebracht. Op het einde van de 17de en in het begin van de 18de eeuw breidt men de kerk nog uit met een aantal zijkapellen.

In de rechterzijbeuk duidt een grondplan, in 1873 opge- maakt door architect Charles Verschelde, de verschillende bouwfasen aan. Bij een belangrijke restauratiecampagne in 1894-1895, worden naar ontwerp van de stadsarchitect Ch. de Wulf, verscheidene delen in hun vroegere toestand teruggebracht, zoals de westgevel uitgevend op het pleintje. De aankleding van de kerk dateert vooral uit de barok- periode, maar ook de neogotiek heeft hier sporen nagela- ten (o.m. de glasramen in het koor).

Op de Sint-Jakobsparochie was het financiële en mercan- tiele centrum van de stad gelegen, waar in de Bourgon- dische tijd en ook later nog, verscheidene vooraanstaande families en Spaanse kooplieden woonden. Dat verklaart de rijkdom van dit kerkinterieur. We sommen hier heel kort de belangrijkste kunstwerken op :

MIDDENBEUK :

Het wit- en zwartmarmeren DOKSAAL, dat het koor afsluit, is gemaakt door de Antwerpse beeldhouwer Jakob Cocx in 1628-1629. Het getuigt van een sobere, vroege barokstijl. In 1645 vervaardigde J. Cocx een gelijkaardig doksaal voor de kerk van Onze-Lieve-Vrouw van de Potterie. Het orgel dateert van 1785.

De PREEKSTOEL met overdadig beeldhouwwerk, is een prachtig voorbeeld van de volbarok en is van de hand van de Brugse beeldsnijder Bonaventura de Lannoy, 1685- 1689.

De vier levensgrote beelden die de kuip torsen stellen de werelddelen door, herkenbaar door hun attributen.

De kuip is versierd met medaillons met afbeeldingen van Onze-Lieve-Vrouw, Sint-Anna, het Jezuskind met de wereld- bol en Sint-Janneke met het Lam. De hermenfiguren als aanzetten van de sterk uitgewerkte trapleuningen stellen de Hoop en de Liefde voor.

RECHTERZIJBEUK :

In de Sint-Annakapel (met barokaltaar uit 1727) bemerken we de koperen GRAFPLAAT van het Spaans-Brugse bur- gerpaar Francisco de la Puebla (+ 1577) en Marie de Marivoorde (+ 1572) met hun dochtertje. De rijk uitgedoste figuren zijn rechtstaande afgebeeld op een tegelvloer, doch met kussens achter het hoofd, wat herinnert aan de middel- eeuwse ligbeelden.

Brugge was vanaf de middeleeuwen tot in de 16de eeuw een internationaal gewaardeerd productiecentrum van gegraveerde koperen grafplaten en van stenen vloerzerken ingelegd met koper. Deze kerk bezat een merkwaardige verzameling dergelijke funeraire kunstwerken. Van de meer dan zestig koperen grafplaten die in deze kerk waren aan-

gebracht zijn nog een dertiental geheel of gedeeltelijk be- waard. Deze geelkoperen vloerzerken moeten destijds een heel speciaal effect hebben gegeven aan het kerkinterieur. In het zijkapelletje van het rechterkoor is het gepolychro- meerde natuurstenen GRAFMONUMENT opgesteld van Ferry de Gros (+ 1544), schatmeester van het Gulden Vlies, met zijn beide echtgenoten Philippine Wielandt (+ 1521) en Francisca d'Ailly (+ 1536).

Gemaakt in de jaren 1525-1530 is dit beeldhouwwerk één van de vroegste voorbeelden van de invloed van de nieuwe renaissancestijl in Brugge. De decoratieve overla- denheid en het toepassen van ligbeelden sluiten nog aan bij de middeleeuwse traditie. Let eveneens op de gegla- zuurde tegelvloer met emblemen van Ferry de Gros, alsook het majolicareliëf met Madonnamedaillon dat is toege- schreven aan de Florentijnse kunstenaar Lucca della Robbia (1400-1482). Deze kapel werd in 1864 hersteld; een nieuwe opknapbeurt is wenselijk.

HOOFDKOOR :

Het monumentale HOOFDALTAAR dateert van 1665-1670 en is van Cornelis Gaillard.

In het eiken KOORGESTOELTE, gemaakt in 1673-1674 door Maarten Moenaert naar een ontwerp van Cornelis Verhoeve, zien we een hele reeks fijn gebeeldhouwde reliëfs met religieuze en fantaisistische voorstellingen.

LINKERZIJKOOR :

Sacramentstoren in late renaissancestijl, 1593.

Schilderij met de verrijzende Christus met de familie van Zegher van Male (bekende kroniekschrijver), 1578 door PIETER POURBUS, de belangrijkste schilder in Brugge in de 16de eeuw.

In het hoofdkoor en het linkerzijkoor zien we nog verschei- dene voorbeelden van koperen GRAFPLATEN van :

* Jakob Bave (+ 1432) en Catharina Poltus (+ 1464). De twee lijkwadefiguren zijn in een fijn uitgewerkt gotisch architecturaal decor weergegeven. De rijk gedrapeerde lijk- waden laten slechts een gedeelte van de gezichten vrij. De overledenen zijn dus niet gepersonifiëerd. Dergelijke grafplaten werden immers in serie gemaakt met toevoeging van de bestelde inschriften.

* Catharina d'Ault (+ 1461), afgebeeld tussen haar jongere broer en haar engelbewaarder. In de banderollen is een dialoog in versvorm ingegrift. De moraliserende strofen van de Brugse rederijker Antoon de Roovere hebben betrek- king op de vergankelijkheid van het leven.

* Pieter van Valencia sr.(+ 1559) en Isabella de Quintana Duenas (+ 1540), uitgevoerd op herbruikte platen van een koperen vloerzerk uit het derde kwart van de 14de eeuw (enkel zichtbaar op de keerzijde).

ZIJKAPEL ONZE-LIEVE-VROUW VAN SMARTEN

Onze-Lieve-Vrouw van de Zeven Weeën, drieluik geschilderd door PIETER POURBUS, 1556 met op zijluiken de familie Joos van Belle - Catharina Hylaert.

ZIJKAPEL VAN SINT-ANTONIUS :

In deze zijkapel – de noordelijke transeptarm van de 13de-eeuwse kerk – is een fragment van een MUURSCHILDERING blootgemaakt, met de voorstelling van Christus die Zijn wonden toont aan de apostelen Thomas en Johannes. Deze picturale versiering dateert uit de 13de eeuw en is zeer zeldzaam. Het is een aanwijzing dat ook bij ons de interieurs van middeleeuwse kerken rijk beschilderd waren, een aspect dat tot nu toe weinig is bestudeerd.

Aan de linkerzijde van het doksaal zien we een gepolychromeerd STENEN BEELD VAN SINT-JACOB met twee pelgrims, daterend uit de 16de eeuw, in 1950 aan deze kerk geschonken door baron de Brouwer.

Bij het verlaten van de kerk langs het zijportaal letten we nog op de beeldhouwde MAKELAAR van de buitenpoort (1691), met afbeeldingen van de patroonheilige van de kerk en een pelikaan die zijn jongen voedt als Christus-symbool.

De Sint-Jakobskerk is beschermd als monument (K.B. 25 maart 1938).

12

Moerstraat 6-16, Godshuis „De Vette Vispoort”

Godshuizencomplexen worden vanaf de 14de eeuw gebouwd. Het zijn stichtingen ofwel van ambachten die een huizingroep bouwen voor oude en/of behoeftige leden van het ambacht, ofwel van gefortuneerde burgers met het oog op liefdadigheid en vaak om hun zielerust te verzekeren.

In de binnenstad zijn nog een 50-tal complexen bewaard. De huisjes van de „Vette Vispoort”, langs een smal straatje gelegen, dateren uit de 16de eeuw.

De met Ionische pilasters versierde erker boven de toegangspoort dateert van 1832.

13

Sint-Jakobsstraat 49

Deze 17de-eeuwse trapgevel is in 1880 hersteld met stadstoelage. Toen plaatste men in de oculi de drie borstbeelden, wat niet gebruikelijk is in onze lokale architectuur. Het pand is opnieuw gerestaureerd door de Stad in 1978.

14

Sint-Jakobsstraat 51

- Deze klokgevel van 1776 is tot aan de eerste verdieping opgetrokken met blauwgrijze baksteentjes, een karakteristiek bouw materiaal uit die periode. Het is eveneens een voorbeeld van een restauratie met stadstoelage (1979).

-

15

Sint-Jakobsstraat 64, Het Schietspel

De bakstenen gevel van dit woonhuis is door smeedijzers ankers 1674 gedateerd. De benedenverdieping, met kruisvensters gevat in korfboognissen, dateert uit de 16de eeuw en ondersteunde oorspronkelijk een houten bovenbouw. De houten gevels zijn in 1674 vervangen door twee bakstenen trapgevels, opgevat in een regionale barokstijl. Deze gevel is in 1895-1896 in de vermeende 16de- en 17de-eeuwse toestand hersteld, waarbij het stilistische onderscheid tussen beneden- en bovenbouw nog wordt beklemtoond. In 1983 verleent de Stad opnieuw subsidie voor een restauratiebeurt, waarbij de 19de-eeuwse ingreep wordt gëeërbiedigd. De rechter traptop is bekroond door een getorste fiaal, een voorbeeld van gedegen vakmanschap. Op het einde van deze monumentenwandeling wordt aan de Ezelpoort door de leerlingen van het V.T.I. gedemonstreerd hoe dergelijk baksteenmetselwerk tot stand komt.

16

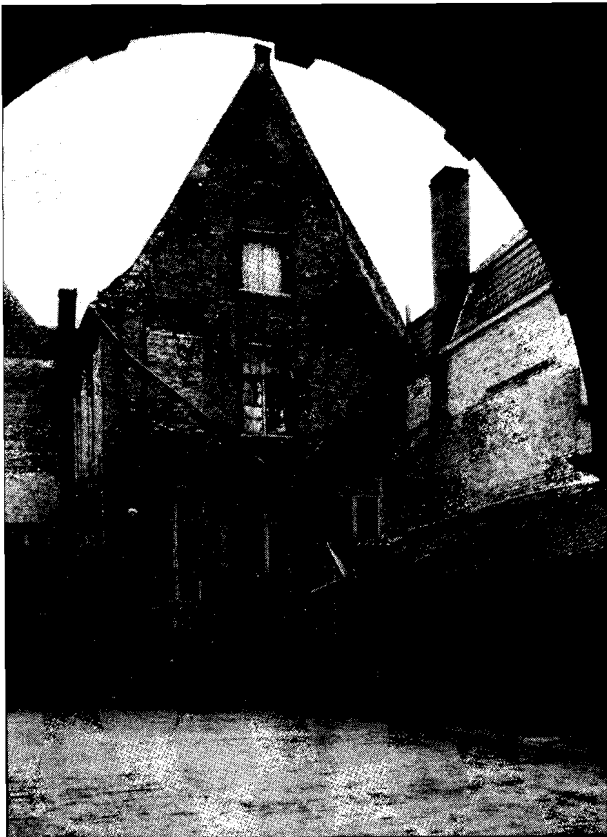
Sint-Jakobsstraat 66, Hof van Miraumont

- Achter de Hof van Bladelin dat we reeds bezochten, lag het Hof van Miraumont. Het is in 1948 gesloopt bij de bouw van het rustoord O.-L.-Vrouw Hemelvaart. Enkel het inganggebouw is bewaard gebleven. Het is een bakstenen gevel van twee verdiepingen met een benedenbouw in beschilderde natuursteen. De poort is afgedekt door een geblokte rondboog en geflankeerd door twee Toscaanse halfzuilen op voetstukken die een zware kroonlijst dragen. Deze poort is uitgevoerd in het midden of de tweede helft van de 17de eeuw, maar de vormtaal is nog volledig renaissancistisch.

-

Aan de binnenzijde is een met graatgewelven overkluisde galerij met vier geblokte bogen op Toscaanse zuilen. De poort en de arcade zijn uitgevoerd in blauwe hardsteen uit Ecaussines. Op verscheidene plaatsen zien we het steenhouwersmerk B. Dit teken is van Jean Baudry (+ 1693), bedrijvig in de tweede helft van de 17de eeuw. Op de binnenkoer van het vroegere Hof van Miraumont bemerken we nog de zijgevel van „Het Schietspel”. De bakstenen gevel vertoont op de verdieping twee gedichte rondboogvensters met afgeschuinde kanten. Onder het grotere venster steken twee smeedijzeren haken, eindigend op ogen. Hierdoor kon men een stok steken waarover men onder meer het beddegoed kon luchten.

De 16de-eeuwse gebouwen van het Hof van Miraumont zijn in 1948 gesloopt. Het sierlijke ingangsportaal bleef bewaard (foto ACL 68 194A).

Sint-Jakobsstraat 68, Hof de Gros

Van het oorspronkelijke grote 15de-eeuwse Hof de Gros blijven nu nog alleen de kelders met kruisribbengewelven en twee balksleutels bewaard. De gepolychromeerde balksleutels met de wapenschilden van Karel de Stoute en de familie de Gros, met de respectievelijke wapenspreuken „Je lay emprins” en „Graces à Dieu”, zijn zichtbaar in de trappenhal.

Het laatmiddeleeuwse huis de Gros, dat net als het Hof Bladelin en het Hof van Gistel, een hoge traptoren had als statussymbool van de bewoner, werd in 1754 grotendeels gesloopt en vervangen door een statig herenhuis in classicistische stijl. De brede voorgevel telt elf traveeën met een centraal middenrisaliet over drie traveeën, bekroond door een driehoekig fronton. De strakke horizontaliteit wordt vooral benadrukt door het lijstwerk tussen de gelijkvloerse en de eerste verdieping en onder de kroonlijst, terwijl de sluitstenen van de vensteromlijstingen zijn opgevat in een wat lossere rococostijl.

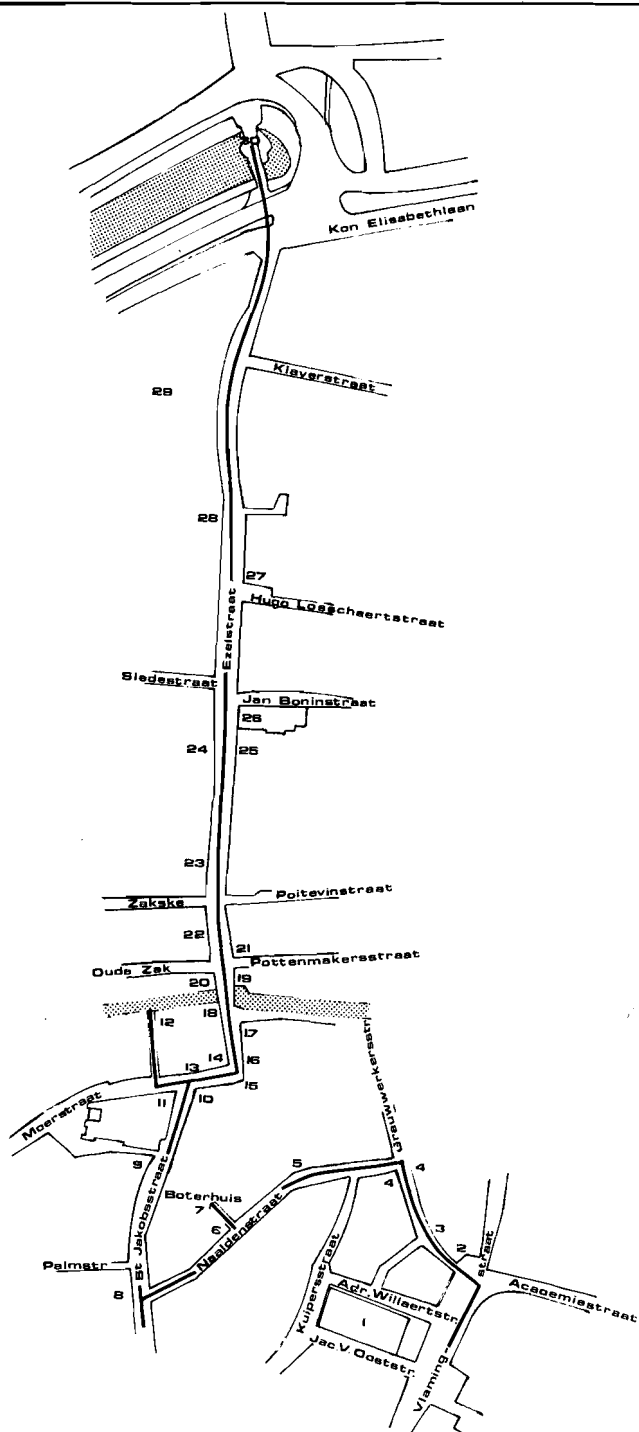
In het Hof de Gros, nu ingericht tot kantoren van een architectenbureau, bezoeken we de traphal en enkele salons. De eiken trap naar de verdieping telt drie steken, onderbroken door twee tussenbordessen. De opengewerkte leuning met balusters in Lodewijk XIV-stijl loopt door op de verdieping.

De twee trappalen zijn rijkelijk uitgewerkt in rococostijl. De drie salons aan de straatzijde, in enfilade, zijn eveneens versierd in rococostijl.

Het Hof de Gros is een beschermd monument (K.B. 28 maart 1979).

Sint-Jakobsstraat 59

Deze bepleisterde lijstgevel van 1831 is een laat voorbeeld van de invloed van de Empirestijl in Brugge. De mooie erker is sierlijker uitgewerkt en beter bewaard dan die van het huis Moerstraat 6, die een jaar later tot stand kwam.

o	1	De Stadsschouwburg	
o	2	De Saaihalle	
o	3	Grauwwerkersstraat 2-4	
o	4	Karkaswoningen	
o	5	Naaldenstraat	19
o	6	"	7
o	7	Boterhuis	
o	8	Sint-Jakobsstraat	23
o	9	"	41
o	10	"	50-56
o	11	Sint-Jakobskerk	
o	12	Moerstraat 6-16	godshuis
o	13	Sint-Jakobsstraat	49
o	14	"	51
o	15	"	64
o	16	"	66
o	17	"	68
o	18	"	59
o	19	Ezelstraat.	
o	20	"	1
o	21	"	16
o	22	"	11
o	23	"	33
o	24	"	28
o	25	"	28
o	26	Kerk & Klooster Karmelieten	
o	27	Jozef Ryelandtzaal	
o	28	Ezelstraat 83-95	godshuis
o	29	P. Van Haecke-plantsoen	
o	30	Ezelpoort	

o Oopgesteld voor publiek

Ezelstraat

Aan de Ezelsbrug steken we de reie over, die vanaf de 12de eeuw de stad omringde. Op de binnenwal van deze reie werd in 1127, na de moord op graaf Karel de Goede, een versterkte stadsomwalling aangebracht, waarvan alleen nog aan de Pottenmakersrei belangrijke resten zijn overgebleven. In 1297 wordt een nieuwe vestinggracht gegraven, waardoor belangrijke uitbreidingsgebieden – o.a. het Sint-Gillisdorp – bij de stad worden ingelijfd. Het stadsgebied wordt zodoende van 86 ha tot 370 ha uitgebreid. De Ezelstraat was langs de westzijde van de stad de belangrijkste invalsweg naar het stadscentrum. We vestigen de aandacht op de voornaamste panden in deze straat.

Ezelstraat 1

Deze eenvoudige trapgevel, op de hoek met de Oude Zak, dateert uit de 18de eeuw. De traptop is een constante in de Brugse architectuurgeschiedenis en wordt graag en veelvuldig toegepast vanaf de late middeleeuwen tot op het einde van de 18de eeuw. Het jongste exemplaar dateert uit 1776.

Door wijzigingen in de interieurkunst, waarbij men zoekt naar meer en betere lichtinval, worden de vensteropeningen groter. Men plaatst ze ook dichter bij elkaar. Een bijkomend kenmerk voor de 18de-eeuwse trapgevels zijn de doorlopende waterlijsten tussen de verdiepingen. Dit pand is in 1982 hersteld met stadstoelage.

Ezelstraat 6

Het huis aan de overzijde, op de hoek met de Pottenmakersstraat heeft een vernieuwde – zelfs banale – bakstenen trapgevel. Tot in 1694 had dit pand een houten gevel. Houten gevels kwamen talrijk voor in het middeleeuwse stadsbeeld. Omwille van het brandgevaar verbiedt het stadsbestuur in 1634 – in navolging van het verbod dat reeds in 1616 voor het stadscentrum was uitgevaardigd – het optrekken van nieuwe houten gevels in de poort-

straten tussen de eerste en de tweede omwalling. Door deze bepalingen verdwijnen ze geleidelijk. Vanaf de 17de tot in de 19de eeuw werden er een 800-tal gesloopt, zodat er nu nog slechts twee authentieke exemplaren bewaard blijven. In het versteningsproces worden verscheidene karakteristieken van de houtbouw overgenomen in de baksteenbouw, zoals ondermeer de uitkraging. Dit hoekhuis heeft een zijgevel die uitkragt op een bogenfries, wat dus nog herinnert aan de vroegere houtconstructie.

Ezelstraat 11

Deze lijstgevel is over de gehele breedte bekrond met een driehoekig fronton, waarin de huisnaam – DE ROOSE – in reliëf is uitgebeeld. Deze gevel dateert uit het einde van de 18de eeuw of het begin van de 19de eeuw.

Ezelstraat 25

In dit vroegere herenhuis is de Kamer van het Bouwbedrijf gevestigd. Ter gelegenheid van de Open Monumentendag is het gebouw toegankelijk. Binnen is een kleine tentoonstelling over de werking van deze beroepsvereniging opgesteld. Deze vereniging, die deze Open Monumentendag mede promoveert, is nauw verbonden met de monumentenzorg in Vlaanderen.

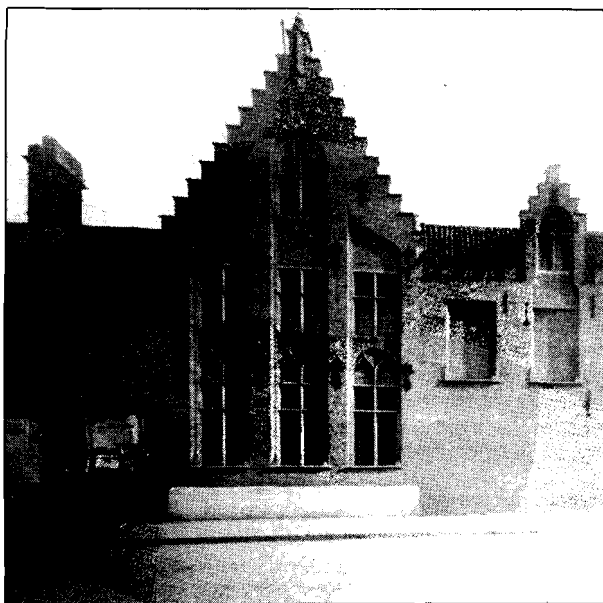
In opdracht van de weduwe Dautricourt-de Spot werd dit herenhuis in 1904 grondig verbouwd. De voorgevel telt drie traplopen. De vormgeving van de rechter trapgevel gaat terug op de vroegere gevel op deze plaats, terwijl de overige gevels in neostijl zijn opgetrokken. De vormgeving van de traveenissen en de maaswerkversieringen in de boogvelden zijn geïnspireerd op de Brugse bouwstijlen uit de 16de en het begin van 17de eeuw. De grote vestibule – geconcipeerd als wintertuin – is in tegenstelling met de straatgevels – opgevat in een fin-de-siècle-stijl. IJzeren spanten dragen het glazen dak. De mozaïekvloer vertoont een randversiering die aanleunt bij de Jugendstil. In de hoek van deze ruimte zien we nog een zwartmarmere portiek in neorenaissancestijl.

Ezelstraat 33

Deze bepleisterde lijstgevel uit 1843 is een typisch voorbeeld van het sobere neoclassicisme : een sterk horizontale geleding, op de begane grond imitatievoegen, op de verdiepingen geprofileerde vensteromlijstingen en een daklijst op klosjes. Pas sinds enkele jaren wordt deze 19de-eeuwse bouwstijl opnieuw gewaardeerd. De restauratie van deze gevel, uitgevoerd in 1976 met stadstoelage, illustreert dit.

Ezelstraat 28

Vooraleer we de kerk en het klooster van de Ongeschoeide Karmelieten bezoeken bekijken we de bakstenen trapgevel van het vroegere Hof van Uitkerke, daterend uit het begin van de 16de eeuw. De vensters zijn per travee gegroepeerd in nissen, die in de top een samengestelde boog vormen, onderbroken door de muurdammen. De boogvelden zijn versierd met maaswerk. We bemerken driepassen in spitsbogen, een versieringsvorm die reeds in het midden van de 15de eeuw wordt toegepast.

Een opname uit 1904 van de bakstenen trapgevel van het voormalige Hof van Uitkerke (foto Album Ronse, Gistel).

Klooster en Kerk van de Ongeschoeide Karmelieten

Het Klooster van de Ongeschoeide Karmelieten is voor het publiek toegankelijk op de Open Monumentendag. De bezinningskapel Sarephta en de kloostertuin met het kluisenaarshuisje zijn de gehele dag te bezichtigen. Daarenboven zijn in de namiddag de pandgang en de kerk toegankelijk. Om 14u30 en om 16u zorgen de paters Karmelieten voor een geleid bezoek aan de kerk en de belangrijkste delen van het klooster (duur ca. 1 uur). We bezoeken eerst DE KAPEL VAN SAREPHTA, toegankelijk via het huis Ezelstraat 26. Het is een sfeervolle, moderne gebedsruimte, gebouwd in 1987 naar een ontwerp van arch. H. Davans. In de doorgang letten we op een beeldwouwwerk van E. Fonteyne, Elias met het vlammeende zwaard voorstellend, en naast het altaar in deze kapel op een 18de-eeuwse gepolychromeerd houten Madonnabeeld. In de gang die naar de tuin leidt hangt een schilderij van A. Servaes, dat de heilige Theresia van Lisieux voorstelt. Vooraleer de kloostergebouwen worden bezocht kan een wandeling gemaakt worden in de tuin. Samen met de aanpalende tuin Wodon (behorend tot woonhuis Sint-Jorisstraat 25) vormt dit op botanisch en ecologisch gebied een belangrijk groenpakket in de binnenstad. Deze „groene long” wordt gevormd door een vijftigtal waardevolle bomen, vooral enkele omvangrijke beuken, een plataan en gekandelaarde linden.

Achteraan de tuin bevindt zich een afzonderlijk ommuurde KLUISTUIN met het zogenaamde PESTHUISJE, gebouwd omstreeks 1680. Hier kunnen de karmelieten zich terugtrekken om er zich als kluisenaar in stilte te wijden aan gebed en bezinning.

In nissen in de tuinmuren zien we enkele fresco's, aangebracht in de jaren twintig, met voorstellingen van Elias en heiligen van de orde, zoals de heilige Theresia van Lisieux en Sint-Jan van het Kruis.

In het klooster gaan we via een doorgang naar het pand. Vanuit deze gang zien we de barokke trap die leidt naar de cellen en de bibliotheek, alsook twee monumentale 18de-eeuwse schilderijen, „De Aanbidding door de Wijzen” en „De opnemng van Maria in de tempel”.

Het KLOOSTERPAND is in de 18de eeuw tot stand gekomen, nadat de kerk reeds was voltooid. Elke gang wordt overkluisd met zeven graatgewelven, rustend op gordelbogen.

In 1688-1691 werd de KERK gebouwd naar ontwerp van lekebroeder Theodore de Hane. De bouwwerken zouden zijn geleid door Michiel van Troostenberge. De familie van

Troostenberge was een bekende schrijnwerkersfamilie in het Brugse. Het Theresianenklooster werd in 1668 gebouwd door o.m. de aannemers Donaas en Jan van Troostenberge.

Jan Baptist van Altere, lid van de Raad van Vlaanderen, was de grote weldoener van deze kerk en schonk 24.000 gulden, voor die tijd een zeer hoog bedrag. De kerk werd in 1691 voltooid en toegewijd aan de H.-Johannes de Doper, patroonheilige van de schenker. Het transept is bekroond met een koepel op pendentiefs met afbeeldingen van de vier kerkvaders. De middenbeuk wordt geleed door Corinthische pilasters.

Het ontwerp voorzag oorspronkelijk een driebeukige kerk met transept, maar de twee zijbeuken werden in deze eerste fase niet uitgevoerd. In 1913 kwam de driedelige structuur met de zijbeuken tot stand.

Het houten MEUBILAIR in late barokstijl dateert van de periode 1690-1725 en is het werk van de lekebroeders Pieter van der Meersch, Frans Quaesdonck, Leonard Langenhove, e.a. Hoofdaltaar, communiebank en biechtstoelen zijn overdadig versierd met kristelijke symbolen en heiligenfiguren, zoals de Eucharistie, de H.-Jozef, de kerkvaders, de Evangelisten, en uiteraard de hervormers van de karmelietenorde, de H.-Theresia van Avila en de H.-Johannes van het Kruis.

Als SCHILDERIJEN vermelden we :

- hoofdaltaar : „H.-Familie met de H.-Theresia van Avila en de H.-Johannes van het Kruis“, geschilderd in 1698 door H. Herregouts.
- noordtransept : „Offer van Melchisideck“ door Mathias de Visch, 1746.
- zuidtransept : „Offer van de profeet Elias aan Jahweh als uitdaging van de Baälprofeten“, eveneens door M. de Visch, 1747.

Bij het verlaten van de kerk bekijken we nog de hoge VOORGEVEL, gebouwd op het einde van de 17de eeuw maar ingrijpend gerestaureerd in 1892. Typisch voor de barokstijl zijn het kleurenspeel, de zware volutetop en de sculpturale elementen (H.-Johannes de Doper en H.-Jozef). Er is een restauratie gepland van de kerk en het klooster. Het geheel is beschermd als monument bij K.B. van 9 juli 1974 en bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 juni 1984.

Ezelstraat, Jozef Ryelandtzaal (voormalige Theresianenkerk)

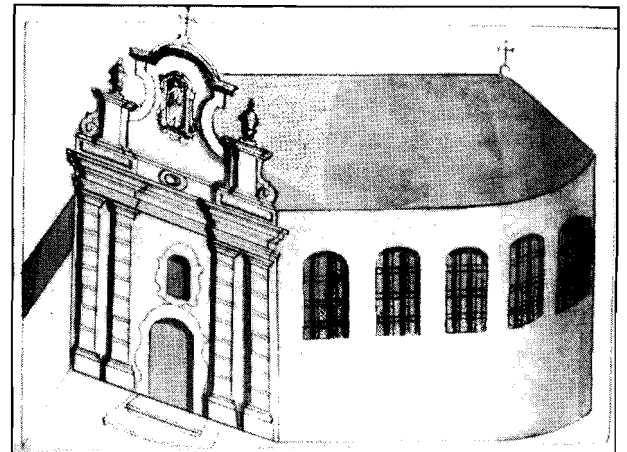
De Theresianen of Ongeschoeide Karmelietessen kopen in 1666 enkele kleine huizen en een tuin in het COOLHOF (dus in de onmiddellijke omgeving van de mannelijke tak van de orde). In 1667 wordt aangevangen met de bouw van de grote kloostergang en pas in 1684 is de kerk voltooid. De Theresianen moeten, met het afschaffen van de contemplatieve orden door Jozef II, Brugge verlaten en komen nooit meer in het bezit van hun vroegere eigendom, ook niet na de Franse Revolutie.

In 1833 vestigen ze zich definitief in de voormalige Latijnse school in de Schutterstraat.

In de 19de eeuw zijn de voormalige kloostergebouwen omgevormd tot kazerne en in 1818 wordt de kerk ter beschikking gesteld van de Anglikaanse kerkgemeenschap in Brugge. Dit bleef zo tot aan de recente restauratie (1983-1985).

De Theresianenkerk is een eenvoudige, eenbeukige hallekerk, met een halfronde absis en afgedekt met een hoog zadeldak. De kerk is gebouwd in een sobere Vlaamse barokstijl. De voorgevel is overwegend opgetrokken in kalkzandsteen en gele baksteen. Vier pilasters dragen de hoge kroonlijst, waarboven een volutetop. De kerkruimte is overwelfd met vier graatgewelven die gescheiden worden door moerbogen die rusten op consoles met engelenkopjes. Segmentboogvensters verlichten de ruimte.

Tekening uit 1745 van de Theresianenkerk, nu J. Ryelandtzaal (handschrift RUG).

De Theresianenkerk, nu Jozef Ryelandtzaal genaamd naar een Brugs musicus uit onze eeuw, werd na de restauratie ingericht als orgelzaal en repetitieruimte voor het stedelijk muziekconservatorium.

Om de kwaliteit van de ruimte als orgelzaal te vergroten zijn tegen de wanden akoestische panelen aangebracht. Speciaal voor kamermuziek zijn tegen het plafond akoestische doeken gemonteerd. De ruimte biedt plaats voor 180 personen. De voormalige sacristie is ingericht tot klaslokalen voor het muziekconservatorium. In de eerste helft van de 19de eeuw was tegen de kerkgevel een bijgebouw van het huis Ezelstraat 54 gebouwd. Dit hield een deel van de kerkgevel verborgen voor meer dan anderhalve eeuw. De stad Brugge kocht de huizen Ezelstraat 54-56-58 aan voor sloping, één huis zal nieuw gebouwd worden om het pleinkarakter te benadrukken. Voor de zaal is een verkeersvrij pleintje gecreëerd, genaamd naar één van Brugges beroemdste politici, wijlen Minister van Staat Achiel Van Acker. Een bronzen borstbeeld is in het midden van het plein, opgericht als blijvende herinnering aan deze Bruggeling. Daarnaast werden enkele bomen aangeplant en banken en lantaarns geplaatst. De gevel van de voormalige kerk is opgesmukt met nieuwe bronzen beeldhouwwerken van de hand van het kunstenaarspaar Livia Canestraro en Stefaan Depuydt en met als onderwerp aan „Ode aan de muziek”, aldus verwijzend naar de nieuwe functie van het gebouw. Door de restauratie van de kerk en de creatie van een nieuw verkeersvrij pleintje is de onmiddellijke buurt gehewardeerd. De J. Ryelandtzaal is beschermd als monument (K.B. 5 december 1962).

28

Ezelstraat 83-95, Godshuis Sint-Joos

Het oorspronkelijke 14de-eeuwse „passantenliedenhuis” Sint-Joos werd in 1585 omgevormd tot godshuis. De kapel, die uit 1449 dateerde, werd toen verbouwd. Let op de deurnaald van de spitsboogingang die Sint-Joos als pelgrim voorstelt. Joos de Bul was de grote weldoener van dit godshuis. Voor diensten bewezen aan de Engelse koning Edward IV tijdens zijn ballingschap in Brugge, verwierf hij het recht zijn wapenschild te delen met dat van het Engelse koningshuis. Zijn wapenschild staat afgebeeld op de deurnaald.

De gevel van het woonhuis, rechts van de ingang, telt drie traveeën met doorlopende vensternissen, met driepasversieringen boven de kruisvensters van de begane grond. In de as van de middelste travee staat een dakkapel met tuitgeveltje. Op de muurdammen naast en tussen de bovenvensters ziet men smeedijzere haken om stokken door te steken (zoals in de zijgevel van het Schietspel, Sint-Jakobsstraat 64). De kapel heeft een hoger koorgeeelte – met restanten van de 15de-eeuwse bouw – en een lagere aanbouw uit de 16de eeuw. De vijf segmentboogvensters zijn een latere wijziging. Het geheel vormt een schilderachtig volumespel. Het interieur van de kapel kan worden bezocht. De houten afscheiding tussen de doorgang en de vroegere bidruimte getuigt van de invloed van de classiciserende barok (Lodewijk XIV-stijl). In de binnenhof bevinden zich de afzonderlijke godshuisjes, beheerd en verhuurd door het O.C.M.W. De middelste vleugel dateert van 1758-1759. Het Sint-Joosgodshuis is beschermd als monument (K.B. van 9 juli 1974).

29

Pastoor Van Haecke-plantsoen

Dit kleine stedelijke plantsoen, toegankelijk via de doorgang naast een kantoor in de Ezelstraat, was oorspronkelijk de tuin van het woonhuis van baron de la Kethule de Ryhove aan de Gulden Vlieslaan (afgebroken en vervangen door een appartementsgebouw). In 1981 kocht de stad de tuin aan in het kader van de stadsvernieuwingsoperaties. De Groendienst zorgde voor de nodige opschik. De vijver is ontslijkt en er werden zitbanken geplaatst. De tuin (1780 m²) bezit een mooi bomensortiment met o.m. een Japanse noteboom, een Engelse veldiep en een moerascypres. Het nieuw verworven stadsplantsoen kreeg de naam Pastoor Van Haecke (1829-1912), leraar, kapelaan van het H.-Bloed en auteur van verschillende volksverhalen. Pastoor Van Haecke woonde op de St.-Jakobsparochie.

Ezelpoort

De poort, die bij de aanleg van de omwallingen in 1297, is opgetrokken, wordt in 1369 herbouwd naar een ontwerp van Jan Slabbaerd en Mathias Saghen, die ook de Boeverie-, de Smeden- en de Dampoort hebben gebouwd. Tussen de 14de en 17de eeuw wordt de poort verscheidene malen aangepast. Van de bakstenen poort is de benedenpoort nog authentiek (de middeleeuwse poort was veel hoger). In de 17de eeuw wordt het oorspronkelijke uitzicht na afbraak van de bovenbouw gewijzigd. De ronde torens zijn nu afgedekt met een uit twee geledingen bestaande dakbekroning. De muren van deze torens zijn door enkele schietgaten opengewerkt. Aan de kant van de stad zit centraal een segmentbogige doorgang. Aan de kant van de buitenstad is de middenpartij bekroond met een natuurstenen diehoekig fronton dat slechts uit de 18de eeuw dateert. Zoals de Smedenpoort is ook de Ezelpoort in het water gebouwd. De poort is eigendom van de stad Brugge. Een restauratie-ontwerp is in opmaak. De Ezelpoort is beschermd als monument (K.B. van 5 december 1962).

Ter gelegenheid van deze Open Monumentendag houden de leerlingen van het Vrij Technisch Instituut Brugge (afdeling Zandstraat 138, Sint-Andries) aan de Ezelpoort een demonstratie.

Deze instelling heeft een specialisatiejaar „Restauratie en Renovatie” voor de opleiding van metselaars. De vorming van bekwame vaklui is van primordiaal belang bij restauratiewerkzaamheden aan ons bouwkundig erfgoed. Als voorbeeld van hun specialisatie reconstrueren de leerlingen de getorste schoorsteenpijpen van het Brugse stadhuis en een gotische driepasversiering.

De getorste schoorsteenpijpen van het Brugse stadhuis worden gereconstrueerd door leerlingen van het V.T.I., Sint-Andries (foto V.T.I.).

1. CENTRALE INFORMATIEPUNTEN :

Dienst Toerisme en Stadsschouwburg

Inlichtingen :

Allerlei informatie over de Open Monumentendag in Brugge kan bekomen worden op volgende adressen :

- Dienst voor Toerisme, Burg 10, 8000 Brugge
tel. 050/44 86 86
- Dienst voor Monumentenzorg en Stadsvernieuwing
Oostmeers 17, 8000 Brugge
tel. 050/33 99 66
- Stadsschouwburg (alleen op 10 september 1989 van
10u tot 18u), Vlamingstraat, 8000 Brugge.
- Info-bus aan het Stationsplein op 10 september.

2. GIDSBEURTEN :

Op de binnenkoer van het Brugse Vrije, Burg nr. 10 (naast het stadhuis), kan aangesloten worden bij een gidsbeurt voor deze uitgestippelde monumentenwandeling. De gidsen vertrekken om 10u, 10u30, 14u, 14u30, 15u en 15u30. De wandeling duurt ongeveer 2u. Prijs per persoon : 50 fr.

Speciale gidsbeurten :

Ter gelegenheid van deze Open Monumentendag zijn er speciale gidsbeurten in

- Het Hof van Bladelin : om 10u30, 11u15, 14u, 15u, 16u en 17u.
- De kerk van de Ongeschoeide Karmelieten : om 14u30 en 16u.

3. MUZIKALE ANIMATIES :

In de volgende monumenten die worden bezocht, zorgen musici voor de nodige sfeer :

- Vlamingstraat, Stadsschouwburg - foyer :
Klas kamermuziek van Wilfried Deroo
 - * tussen 13u45 - 14u : gitaarduo
 - * tussen 14u15 - 14u30 : piano-viool
 - * tussen 14u45 - 15u : trio met fluiten
 - * tussen 15u15 - 15u30 : viool-gitaar
 - * tussen 15u45 - 16u : piano-fluit

- Naaldenstraat 19 - Hof van Bladelin :
 - tussen 14u - 16u : luitist Lieven Misschaert (renaissancemuziek)
 - tussen 16u - 17u : koor van Luk de Lik (renaissancemuziek)
- Sint-Jakobskerk :
 - * tussen 14u - 14u30 : kinderkoor van Luk Goethals
 - * tussen 14u30 - 15u30 : koor van Luk de Lil
- Ezelstraat-Jozef Ryelandtzaal :
 - * tussen 11u - 12u : orgelconcert door Ignace Michiels
 - * tussen 15u - 16u : orgelconcert door Chris Dubois en leerlingen

4. TENTOONSTELLINGEN :

Steenstraat 40 - De Gekroonde Laars

Op de zolders van de ambachtshuizen van de timmerlieden en de schoenmakers loopt een tentoonstelling „UIT HET GOEDE HOUT...”, handelend over de geschiedenis en de realisaties van de timmerlieden en de schrijnwerkers in Brugge. Deze tentoonstelling, die gratis toegankelijk is, wordt met steun van de Kredietbank georganiseerd door de Vlaamse Vereniging van Timmerlieden en Schrijnwerkers van België - Sectie Brugge.

Ezelstraat 25 - Kamer voor Bouwbedrijf :

Speciaal voor deze Open Monumentendag verzorgt de Kamer voor het Bouwbedrijf in de wintertuin van het vroegere huis Dautricourt een informatieve tentoonstelling over deze beroepsvereniging.

5. BRADERIE EZELSTRAAT EN SINT-JAKOBSSTRAAT :

De Handelsgebuurtekringen Ezelstraat en de Sint-Jakobsstraat houden op zondag 10 september 1989 de jaarlijkse braderie. We trekken de aandacht op een aantal initiatieven :

- gratis tekenwedstrijd voor kinderen van 4 tot 14 jaar. Inschrijving tussen 10u en 14u bij Baby-Shop, Ezelstraat 59 (15.000 fr prijzen). Prijsuitreiking om 18u.
- optocht van de fanfare van het Sint-Franciscus-Xaveriusinstituut tussen 16u en 18u.
- vervoer met de paardentram tussen de Ezelpoort en het stadscentrum, gratis de gehele dag.

6. BUSVERVOER :

De N.M.V.B. legt speciale bussen in die de vermoeide wandelaar aan de Ezelpoort terugbrengt naar het Zand en het Station. Stopplaats : achterzijde Ezelpoort. Deze speciale bussen bieden ook de mogelijkheid enkele MONUMENTEN OPENGESTELD DOOR HET PROVINCIEBESTUUR VAN WEST-VLAANDEREN te bezoeken : het Seminarie aan de Potterierei, de Sint-Salvatorskatedraal, Het Provinciaal Hof op de Markt, het Brugse Vrije op de Burg en het kasteel Tillegem in Sint-Michiels.

Nadere informatie over deze monumenten in bezit van het Provinciebestuur is ter plaatse beschikbaar.

Deze wandelgids is samengesteld door de Stad Brugge, Dienst voor Monumentenzorg en Stadsvernieuwing (Brigitte Beernaert, Jean-Pierre Esther).

Verantwoordelijke uitgever :
E. De Meyer, Stadssecretaris.